Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26104
Copyright: Admont, Benediktinerstift

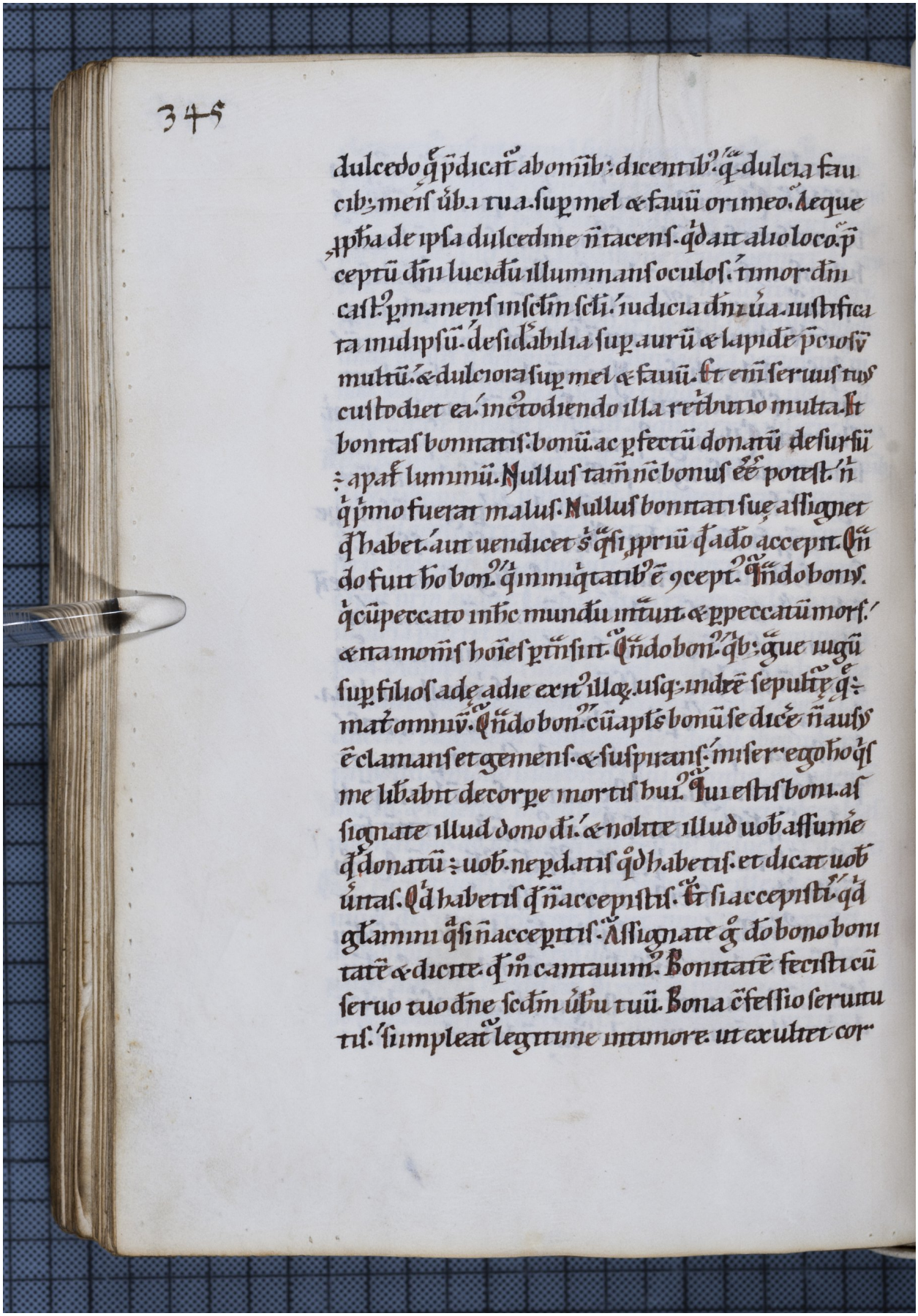

dulcedo q̃ p̃dicat̃ ab omib̃: dicentib̃. q̃ dulcia fau
cib̃ meis ub̃a tua. sup̃ mel & fauũ ori meo. Aeque
ꝓpha de ipsa dulcedine ñ tacens. q̃d aut alio loco. p̃
ceptũ dñi lucidũ illuminans oculos. timor dñi
casti. p̃manens in sec̃lũ sec̃li. iudicia dñi ua. iustificatia
mu di p̃sũ. desiderabilia sup̃ aurũ & lapide p̃ciosũ
multũ. & dulciora sup̃ mel & fauũ. Et enim seruus tuus
custodiet ea. in c̃todiendo illa retributio multa. Et
bonitas bonitatis. bonũ ac p̃fectũ donatũ desursũ
: a pat̃ luminũ. Nullus tamen nec bonus ee potest. nisi
q̃ prius fuerat malus. Nullus bonitati sue assignet
q̃ habet. aut uendicet sibi q̃si ꝓpriũ q̃ a deo accepit. Qn̄
do fuit ho bon. q̃ omniq̃ tatib̃ e ꝛcept. Qn̄do bonus.
q̃ cũ peccato in hc mundu intrauit. & ꝓpter peccatũ mors.
& ita omnis hoies p̃tinsit. Qn̄do bon. q̃b: q̃ que iugũ
sup̃ filios ade ade exit illoq̃ usq: in dre sepultre q̃:
mat omnib̃. Qn̄do bon. cũ ap̃lis bonũ se dicere ñ ausus
e clamans et gemens. & suspirans. miser ego ho q̃s
me liberabit de corpe mortis hui. Qui estis boni. as
signate illud dono di. & nolite illud uob̃ assumere
q̃ donatũ: uob̃. ne p̃datis q̃d habetis. et dicat uob̃
unitas. Q̃d habetis q̃ ñ accepistis. Et si accepisti. q̃d
gl̃amini q̃si ñ acceptis. Assignate q̃ deo bono boni
tate & dicite. q̃ in caritate. Bonitate fecisti cũ
seruo tuo dne secũdũ uerbu tuũ. Bona c̃fessio seruitu
tis. si impleat̃ legitime in timore. ut exultet cor